

Št.: 02-81/20
Dne: 16. 3. 2020

Ministrstvo za zdravje
g. Tomaž Gantar, minister
Štefanova ulica 5
1000 Ljubljana

Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti
g. Janez Cigler Kralj, minister
Štukljeva cesta 44
1000 Ljubljana

Ministrstvo za javno upravo
g. Boštjan Koritnik, minister
Tržaška cesta 21
1000 Ljubljana

Zadeva: Zaščita zaposlenih v dejavnosti zdravstva in socialnega varstva v povezavi z ukrepi zaradi nevarnosti širjenja nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19)

Spoštovani gospodje ministri,

ob nastopu funkcije vam najprej izrekam čestitke. Glede na izredne razmere bo žal že moje prvo pismo usmerjeno v zelo konkretne predloge za reševanje situacije v zdravstvu in socialnem varstvu, saj je vloga Sindikata zdravstva in socialnega varstva Slovenije (SZSVS) namenjena zaščiti zaposlenih, naših članov, ki v teh dneh nosijo levji delež bremena in odgovornosti v zvezi s koronavirusom.

V Sindikatu zdravstva in socialnega varstva Slovenije smo že 11. 3. 2020 na ministra Šabedra in ministrico Klampferjevo naslovili pismo v povezavi z ukrepi zaradi nevarnosti širjenja nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) **in opozorili na tri ključne vidike, ki se nanašajo na naše člane, zaposlene v dejavnostih zdravstva in socialnega varstva:** pomanjkanje zaščitne opreme, zagotovitev dodatnih finančnih sredstev za financiranje povečanega obsega dela (od razglasitve epidemije je zdaj podlaga 11. točka 39. člena KPJS – **dodatek za delo v rizičnih razmerah**) in preobremenjenosti zaradi kadrovske primanjkljave ter nesebičnosti in požrtvovalnosti zaposlenih.

Prosimo, da v trenutni situaciji **zagotovite vsaj prva dva od navedenih treh vidikov** in nas o tem obvestite, saj razumemo, da je tretji dolgoročnejši, čeprav je dejstvo, da na podhranjenost kadra in podfinanciranost obeh dejavnosti opozarjamo že vrsto let.

S strani članstva smo bili obveščeni tudi o težavah članov, ki delajo na obmejnih območjih, na delo pa se **vozijo iz Republike Hrvaške**, saj je bila zoper njih (kljub poročanju nekaterih medijev, da ukrep obvezne samoizolacije velja le za »potnike«, ki prihajajo na Hrvaško iz Bele krajine) uvedena obvezna samoizolacija, za kršitev katere so zagrožene visoke denarne kazni. Ker je v času epidemije potreba po zdravstvenem osebju bistveno povečana, predlagamo, da se preko diplomatskih kanalov poskuša zagotoviti nemoten mejni prehod za dnevne migracije zdravstvenega osebja, ki se na delo vozi iz obmejnih predelov Hrvaške, oziroma, da se zaposlenim zagotovi drugo začasno prebivališče v Republiki Sloveniji, od koder bodo lahko nemoteno prihajali na delo.

Poleg tega predlagamo, da zaradi sprejetega Odloka o začasni prepovedi in omejitvah javnega prevoza potnikov v Republiki Sloveniji (Ur. l. RS, št. 24/20 z dne 15. 3. 2020), ki velja od 16. 3. 2020 od 00.00, javnim uslužbencem v ključnih dejavnostih, med katere sodita tudi zdravstvo in socialno varstvo, za čas veljavnosti Odloka, pripadajo **potni stroški** v višini 30 odstotkov cene neosvinčenega motornega bencina – 95 oktanov za prevoženi kilometer za uporabo lastnega avtomobila za opravljanje dela iz pogodbe o zaposlitvi, v skladu s 3. odstavkom 10. člena Aneksa h Kolektivni pogodbi za dejavnost zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Ur. l. RS, št. 40/2012).

Menimo tudi, da v primerih, ko zaposleni v dejavnostih zdravstva in socialnega varstva (kjer delo poteka) **nimajo možnosti varstva otrok** in morajo zato ostati doma, uporaba šestega odstavka 137. člena ZDR-1 ni ustrezna in je celo pravno vprašljiva. Komentar tega člena glede pravnega standarda »višja sila« napotuje na razlago tega standarda, kot se je oblikoval v obligacijskih razmerjih, kjer je višja sila opredeljena z elementi (zunANJI vzrok, nepričakovanost dogodka, neizogibnost in neodvrljivost dogodka). Nezmožnost zagotovitve varstva otrok ima vzrok v vladni odredbi zaprtja vzgojno izobraževalnih ustanov. Te ustanove bi sicer lahko normalno »obratovale«, vzrok zaprtja ni v objektivni nezmožnosti zagotavljanja varstva (npr. ker bi se porušile stavbe zaradi potresa), temveč v varstvu javnega zdravja, kar je težko subsumirati pod višjo silo. Zato menimo, da bi bilo bolj ustrezno zagotoviti bodisi varstvo otrok zaposlenih v dejavnosti zdravstva in socialnega varstva bodisi za tiste zaposlene v dejavnosti, ki bodo morali ostati doma zaradi varstva otrok, določiti v okviru interventnega zakona drugo pravno podlago za najmanj 80 % nadomestilo plače.

Lep pozdrav,

Irena Ilešič Čujovič
predsednica

